

METROPOL PARASOL
- egy múltó érzés -

Györgyi Csenge
Konzulens: Marosi Bálint
TDK 2014. október 27.

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó.....	02
Felmerülő kételyek.....	03
A hely.....	03
Történet.....	04
Az építész és műve.....	05
Forma.....	06
Szerkezet.....	07
Működés – turisták szemszögéből	07
Működés – helyiek szemszögéből.....	08
Tervek és a valóság – problémás részletek.....	09
A gomba jelenség.....	12
Zárszó.....	13

METROPOL PARASOL

- egy múltó érzés -

H.Jürgen Mayer 2004-2011

Előszó

Egy padon ülök. Írok. Október 17. 26 fok. Egy felhő sem zavarja az eget. Az őszi leveleket leszámítva minden olyan, mint akkor. Ez a déli város egy tökéletes pillanatba zárva. Minden kis finom részletével és abszurd szépségével együtt. Léptéke emberi, házai szemnek kedvesek, utcáin pezseg az élet. A város, mint egy ékszerdoboz, mindig találni benne kincseket. Már két hete jártam utcáit, mikor rábukkantam egyre a szívében. Első találkozásunk meghatározó volt. Látványával, méretével, magabiztos megjelenésével döbbenetet és csodálatot váltott ki. Az ember nem képes tőle elszakadni. Vizualitása oly erős, hogy erényeihez egy csepp kétely sem férközik. Egyszerűen rabul ejt. Ám lassanként kezdtem kiismerni...

Felmerülő kételyek

A Metropol Parasol már ötletének a körvonalazódása, és annak tervben való megfogalmazódása óta ellentétes véleményeket, érzelmeket váltott ki az emberekből. Ennek legfőbb oka, magának, az építészeti problémának a komplexitása – városszerkezet, a hely történelme, jelentősége, felmerülő rengeteg funkcionális igény, különböző érdekkörök kielégítése, régi és új viszonya, térrendezés és nem utolsósorban az építészeti megjelenés milyenségének kérdése – valamint a létrejött mű bátor, szinte tolaodónak tűnő viselkedése. Vajon lehet-e ennyire különböző a környezetétől? Ha lehet, akkor mitől válik mégis a hely részévé? Csupán egy önkényes - a német sztárépítész érdeklődési köre, kedve szerint megtervezett – forma, vagy egy, annál jóval átgondoltabb, meglévő városszerkezeti, városképi kapcsolatokat erősítő megoldás? Vajon mi található a felszín mögött? Dolgozatommal ezekre a kérdésekre is keresem a válaszokat.

A hely

Az épület elválaszthatatlan környezetétől, emiatt megértéséhez, Sevilla városának karakterét, hangulatát is meg kell ismerni. Kevés olyan város van, amely hajlamosabb lenne az élet élvezésére. Ugyanakkor ez hihetetlen feszességgel társul, ami kontrolálja a csapongó érzelmeket. Elég csak a híres, andalúz tánra, a flamenco-ra gondolni. A mediterrán népek életében a közterek – legyen az akár utca, akár tér – kiemelt szerepet töltenek be. Munka után itt söröznek, beszélgetnek, fociznak, görkorcsolyáznak, sőt az ünnepeiknek is ez ad helyet. Így a dél-európai köztereknek jóval összetettebb funkciót kell ellátni, mint Európa más tájain, ahol a zord időjárás miatt hamarabb az épületekbe „szorulnak” az emberek.

A város varázsa hosszú történelmi múltjában rejlik, a különböző korok egymásra rétegződésében és harmonikus együttélésében. Mindig tartogat meglepetéseket. Egyik sarkon az egykori városfal arab tornya barokk házakkal, a következő utcában lévő telken hatalmas római oszlop tárul hirtelen a semmiből elénk, vagy épp egy szűk utca kanyarja után egy kortárs alkotás ékelődik be a városszövetbe.

A Plaza de Encarnación történelmi környezetében elterülő Metropol Parasol a mai kor lenyomata. A térre gyalogosan (autóval nem ajánlott Sevillában a közlekedés) kétféleképpen lehet eljutni. A várost keresztbe átszelő nagyobb úton, vagy pedig több, szűk, kanyargós a térbe torkolló utca egyikén. A két lehetőség során teljesen más téri viszony alakul ki a látogató és a teret uraló gomba néven is emlegetett épület között. Az elsőnél már messzebből bekerül a látómezőbe, így a találkozás egy folyamat. Míg ha a kis utcák egyikén érkezünk, akkor csupán az utolsó lépéseknél tűnik fel látványa, itt a találkozás egy pillanat. A térre érve mindenkit elbűvöl az épület, aki először látja. Már a város geometriájában elfoglalt kiemelt exponált helyzetéből felsejlik a tér különleges történelmi szerepe, de ott, a helyszínen állva egészen bizonyossá válik a múlt és jelen együttélésének jelentősége, egymáshoz való viszonyuk.

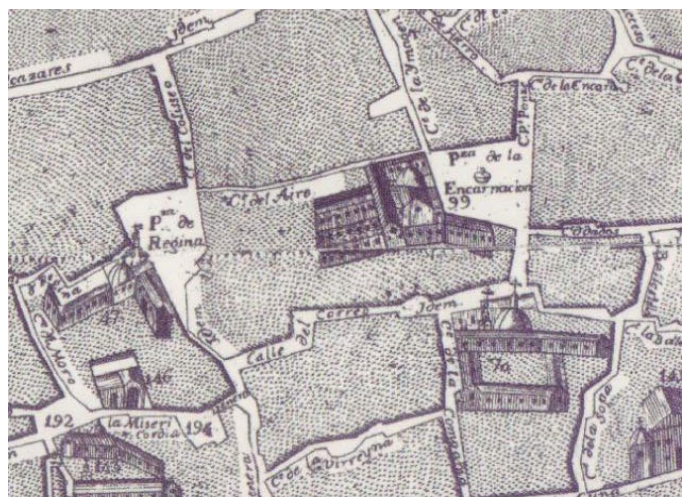
Történet

Mi volt itt korábban? Hogy nézett ki ez a hely a gombák telepítése előtt? A francia uralomig (1800-as évek eleje) egy templom-együttes állt itt, amit lebontottak a város Sevilla levegő-áramlásának segítése, a már szinte elviselhetetlen beépítési sűrűség fellazítása, a higiéniai helyzetének javítása érdekében. Az eredeti cél nem piac létrehozása volt, hanem egy nagy

Kép forrása:

Enrique de Haro Ruiz és társai: Plaza de la Encarnación Exposición

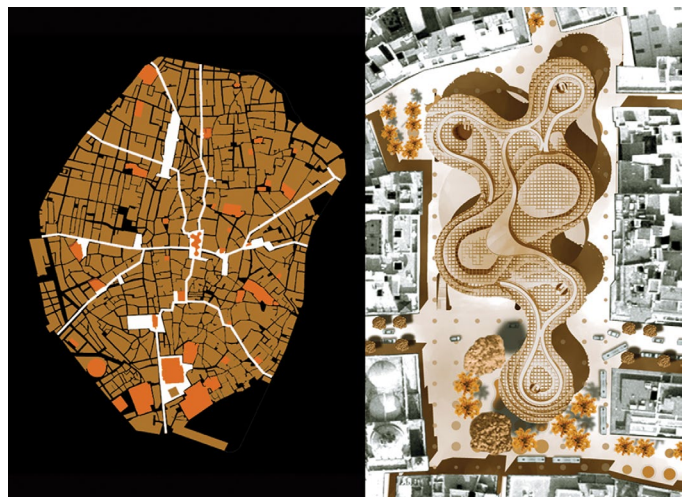
oszlopsorral körülvett téglalap alakú reprezentatív köztér, a spanyol Plaza Mayor típusú terek mintájára. A tervezett térfalak nem készültek el, így csupán egy nagy üres, tagolatlan tér, „tömeghiány” maradt a sűrű városszövetben. A piac funkció később került ide. A motorizáció megjelenésével Sevilla belvárosának megközelítése igencsak nehézkessé vált, keskeny, kanyargós utcái miatt. Az akkori városépítészeti tervek így az utcák szélesítését, nagyobb közlekedési tengelyek létrehozását helyezte előtérbe. Így készült el a teret átszelő úttengely, ami a város két szélén található vasútállomást köti össze. Ettől kezdve a tér két részre szakadt, és a sorsa is hosszú időre megpecsételődött. Míg 1971-ben higiéniai okok miatt a kénytelenek lebontani és áthelyezni a piacot „ideiglenesen” a tér északi oldalán található telekre, ezt követően buszvégállomás és parkoló létesül.

Az építész és műve

A város vezetése ezen a helyzeten kívánt változtatni a terület állapotának rendezésére 2004-ben kiírt nyílt nemzetközi tervpályázattal. A két fázisban bírált – először tíz majd öt tervre szűkített és a helyszín történeti jelentőségének kiemelése helyett az új épített elem megjelenését támogatót – megmérettetésben végül a német H. Jürgen Mayer terve került ki győztesen. Az építész 1996-ban Berlinben megalapított stúdiója olyan munkákra fókuszál, amik az építészettel, kommunikációval és új technológiákkal is kapcsolatba hozhatóak. Installációktól kezdve egészen várostervekig bezárólag mindennel foglalkoznak, a léptékváltásokra fókuszálva. A terek, tárgyak emberi testtel való kapcsolatának kutatása kiemelten fontos szerepet játszik az építészeti munkásságukban. Inspirációjukat a számítógépes biztonsági kódokból nyerik. Céljuk a terek tradicionális szerkezeti elemei (járófelület, pillér,

Kép forrása:
Enrique de Haro Ruiz és társai: Plaza de la Encarnación Exposición

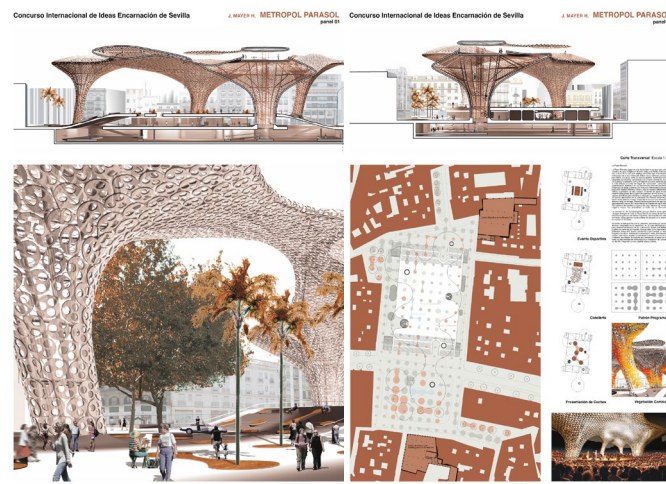

tetőszerkezet) közötti határok elhagyása, összemosása. Ez volt a szándék a Metropol Parasol esetében is.

A nyertes pályaműben megfogalmazottak szerint egy kortárs ikon megteremtésével a belváros új, kereskedelmi, és kulturális, központját hoznák létre. Egy, a turistákat és a helyieket is bevonzó multifunkcionális tér megalkotása volt a cél. Ezt a hatást erős kortárs karakterével, vizualitásával éri el. Funkcionálisan négy szintre különül el az épület, vertikálisan egymás fölé helyezve, rétegződve. Megtalálható itt minden: helytörténeti múzeum, felette piac, bárók, üzletek, a piac tetején pedig egy megemelt köztér. Míg az árnyékadó funkciót betöltő térplasztikán sétaút (skywalk) és étterem került kialakításra. A terv koncepciója szerint a hely keletkezését, történetét, szerkezetét megértve nem tömeg kerül elhelyezésre – sok másik pályaművel ellentétben – hanem megtartja a tömeghiányt, a teret, a történelmileg hozzátartozó kereskedelmi, piaci funkció erősítésével.

Forma

Az árnyékadó szerkezet formájáról eszünkbe juthatnak a gombák, napernyők (ahogy spanyol neve is erre utal), fák, úszó felhők, vagy akár az építész megihlető sevillai katedrális boltívei is. Vagy az előzőek mindegyike együttvéve absztrahálva egy organikus formába, ami összeköti a nagy út miatt vizuálisan és fizikailag is két részre eső teret. Önkényes? Bátor? Kontrasztos? Formai bravúr csupán? Akármelyik is, annyi bizonyos, hogy dinamikus, mozgásra, felfedezésre kész, ami egy jól működő köztérhez elengedhetetlen. A gombák formája illetve telepítése csupán a racionalitásra hagyatkozva egyáltalán nem tűnik odailőnek: várostól teljesen idegen forma, helyszínrajzról leeső beépítés. Viszont alatta állva ez az érzés eltűnik, és a helyét egy harmonikus kompozíció hatása veszi át.

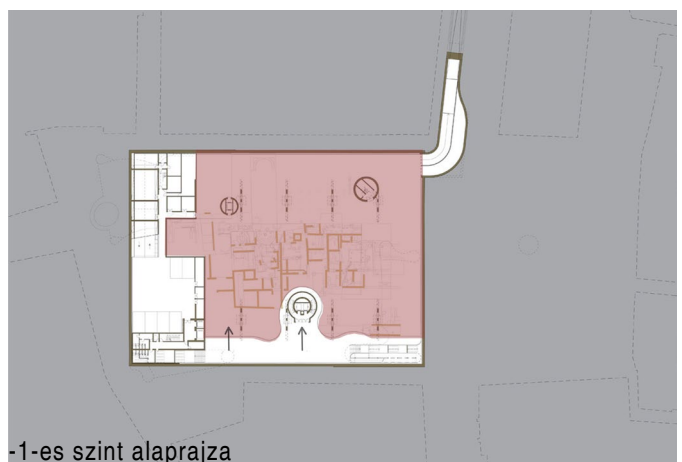
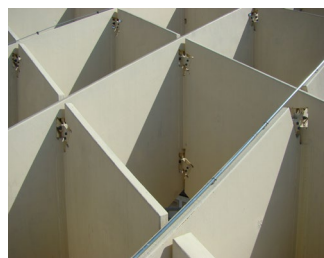
Vajon mi okozza ezt? Mi árnyalja az elsőre annyira erős kontrasztot? Egyrésztől biztos segít a látvány befogadásában a két különböző építészeti műfaj: a környezet házakat, épületeket, lakásokat jelent, míg az új elem egy közteret, térlefedést, hiszen az épület nem a szövet, hanem a hiány része. Másrésztől a területen úgy kerültek elhelyezésre ezek a gombák, hogy a kontraszt ne nyomja el a régit, hanem épp ellenkezőleg, kiemelje, megerősítse azt. Végül, az építménynek – a médiákban megjelent – alakja maximum felülről, repülőről rajzolódik ki, de mivel jelentősen nem nyúlik a környező házak fölé, így idegen alaprajzi formáját sose érzékeljük a térben.

Szerkezet

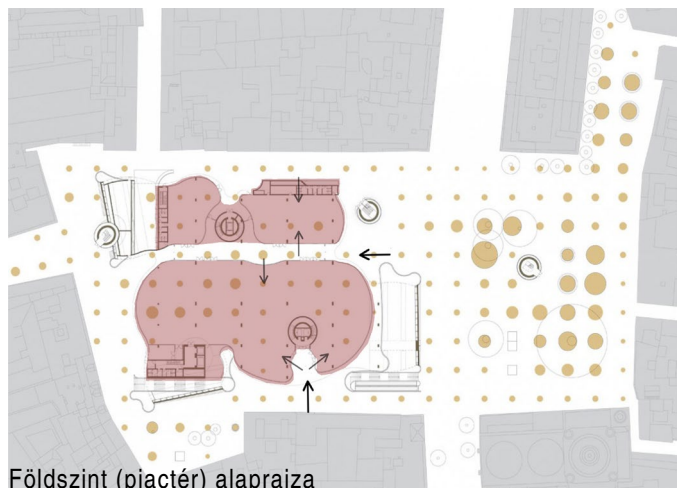
A Metropol Parasol a világ legnagyobb kiterjedésű faszerkezete. A 28 m magasságot elérő 11 000 m² felületű térgömbét a tervező megbízásából az Arup műszaki csapata kísérletezte ki. A szerkezet kialakításánál fontos szempont volt az előkerült római romok érinthetlensége mellett a forró klímának is ellenálló anyagok használata. Így jött létre ez, a 6 m átmérőjű vastag pilléren álló (ebből a kettő liftmag vasbeton) közel 3400 darab rétegelt ragasztott lemez elemből kialakított derékszögű 1,5*1,5 méteres raszter háló, melynek feszességét a szerkezet térbeli mozgása oldja fel. A térplasztika formai és szerkezeti bravúrjai a számítógépes modellezésnek, erőszámításnak köszönhetően jöhetett létre. Az eredeti koncepcióval ellentétben maga a szerkezet adja a formát – nem a szerkezetet burkoló fémlemez – mely így egy tisztább rendszer kialakítását tette lehetővé.

A működés – a turisták szemszögéből

Az épület használata során turisták és a helyiek térben jellemzően elkülönülnek egymástól, hiszen míg a piac

-1-es szint alaprajza

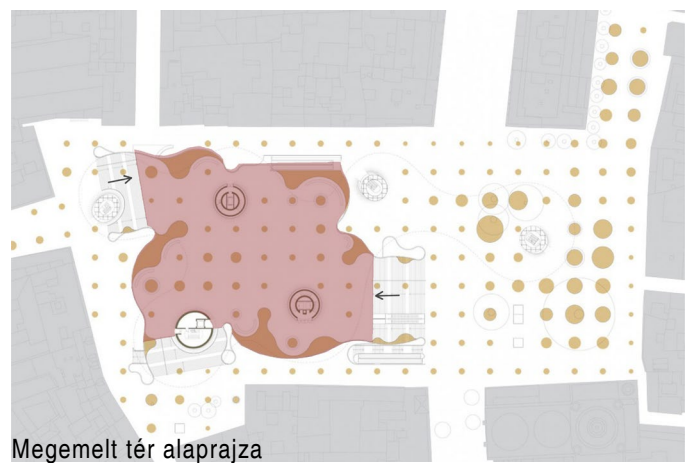

Földszint (piactér) alaprajza

a helyiek igényeire fókuszál, addig az alsó és a felső szint a látogatókat szolgálja ki. Turisták a helyszínre érkezve a látvány megörökítése után a „-1”-es szintre igyekeznek, ahol vagy a helytörténeti múzeumot tekintik meg, vagy lifttel felmennek a legfelső szintre, a kilátóponthoz. A föld alatt található elosztó téren keresztül átszelhető az épület illetve innen közelíthető meg a múzeum. A látogatás során interaktív táblák segítségével megismerhető – a régészeti leletek bemutatásával – a terület múltjának jelentősége. Ezenfelül a világítás, a szerkezet, az anyagok harmóniája külön esztétikai élményt nyújt. A turisták többségét azonban nem a múzeum, hanem a gombák tetejéről a szem elé táruló látvány vonzza ide. Felérve a tetőre, elhaladva az étterem mellett, a gombák tetején a kiépített sétányon járunk. Látva és átlátva a szerkezeten, elérkezve a térbeli építmény legmagasabb pontjára – az étterem tetején található kilátó teraszra – csodás látvány fogad mindenkit. Ebből az egyedülálló perspektívából megfigyelhető mindaz, ami az utcákon sétálva – azok keskeny mérete miatt – nem észlelhető. Kirajzolódik a város szerkezete, feltűnnek kiemelkedőbb pontjai, vagy a Sevillára jellemző tetőteraszok világa is – a város, annak szerkezete, múltja tehát a Gomba segítségével tárul fel: az elsőre furcsán helyidegennek tűnő építmény így válik a város megismerésének eszközévé, ha közvetetten is, de a helytörténet részévé. A körséta az étteremhez visszaérve zárul.

A működés – a helyiek szemszögéből

A sevillaiak a mediterrán habitusuknak köszönhetően inkább társasági lények, mint egyedüli felfedezők (dacára Amerika felfedezésének és az egykori gyarmatbirodalomnak), zömük egyszer sem volt a múzeumban, de ami még meglepőbb, az épület tetején sem. A helyiek a mindennapjaikban a piacot, illetve

Kép forrása:
http://www.solaripedia.com/13/393/5647/metropol_parasol_night_roof.html

a megemelt teret használják. A piacot az épületet átszelő, alagút hatású folyosóról közelíthetjük meg, vagy ezzel szemben, a piac tér felőli oldaláról. Az árusító standok négyesével vannak csoportosítva, ami megkönnyíti a tájékozódást, átláthatóságot, és rugalmasan változtathatóvá teszi a rendszert. A piac tetején kialakított köztérre három hatalmas lépcsőn, mozgólépcsőn lehet feljutni. A teret általában a görkorcsolyások, deszkások használják, mivel nekik kiváló az üres, utcabútoroktól mentes burkolt felület, ahol ráadásul az oszlopok ívesen találkoznak a járőfelülettel. Napközben néha iskolák tartják itt tornaóráikat. Üressége (állandó elemek nélkülsége) elősegíti a tér multifunkcionális használatát, így sokszor nagyobb ünnepeknek, tüntetéseknek, vagy más városi megmozdulásoknak szolgál helyszínül. A téren rengeteg ember fordul meg, használja a helyet, egyedül a szieszta idejében nem látni itt egy teremtett lelket se, csak külföldieket, ezzel bizonyítva, hogy az élet a legnagyobb rendben zajlik. Estéknként a kivilágított Parasol mesterséges felhőként külön érdekes jelenség.

Tervek és a valóság – problémás részletek

Az épület nagyvonalúsága mellett nagyon zavaróak a részletek, illetve a térkapcsolatok kidolgozatlansága. Sajnálatosan – de az építészetben nem egyedülállóan – az elkészült épület sokat veszített a pályázati terv erejéből. Ennek talán legmarkánsabb példája a funkciók, szintek áthatásának gyengülése, esetlegessége.

A megvalósult épületnél a legalsó szinten található elosztó tér nélkülözi a koncepcionálisan megtervezett információs pontot, mely fogadná és eligazítaná a turistákat. A terveken még szellős és világos tér sötét és nyomott arányú, még az oda vezető rámpa, lépcső megtalálása sem egyszerű. Ugyanilyen hibás a

kialakítása a piac bejáratának. Két helyről is megközelíthető, de egyik se könnyen észrevehető, ami előnytelen egy ilyen, kereskedelmi funkciójú épületnél. Bár a piac funkcionálisan jól működik, de karakterében egyáltalán nem adja vissza a Dél-Spanyolországra jellemző piacok zajosságát, vízességét, halszagát, frissességét és élettéliségét, ezt tovább gyengíti az alacsony belmagasság is. Hangulata jobban hasonlít egy bevásárlóközpontéhoz, amit az épületet átszelő folyosó másik oldalán a kiadó üzlethelyiségekben megjelenő ruha, cipő boltok, bárók megjelenése még tovább fokoz.

Hasonlóan problémákat vet fel a legfelső szinten lévő, a gomba formájába beleerőszakolva elhelyezett elegáns étterem kialakítása. Kevés a hely az étterem kiszolgáló térsorának, és a vendégek számára kialakított fogyasztó téren is. Ennek az utólagosan felmerülő üzemeltetői igény az oka. Ezenfelül tömör felületként jelenik meg az amúgy perforált, átlátásokat megengedő szerkezeten, illetve a nagyobb terhelés miatt meg kellett növelni az amúgy karcsúbbra tervezett vasbeton pillérek keresztmetszetét.

Ugyanilyen elhelyezési probléma fedezhető fel a piac felett létrehozott közterület kialakításánál is. A megemelt tér alapvetően szép koncepció – a piac épülete által elbitorolt területet annak tetején visszaadja a városnak – ez azonban Sevillára nem jellemző téri szituációt eredményez, magasabbra emeli a járósíkot, mint az emberek horizontja, így lentől az beláthatatlanná válik. Emiatt, illetve a tér hely nélkülisége miatt (utcabútorok, funkciók hiánya) alig használják az építmény ezen részét. Ezzel ellentétben állnak a grandiózus lépcsők, szemmel felfogható, átlátható tere, ami a találkozások, beszélgetések, és a várakozás helyszíne lett. A fenti térre akár három hatalmas, már-már túlzó méretekk

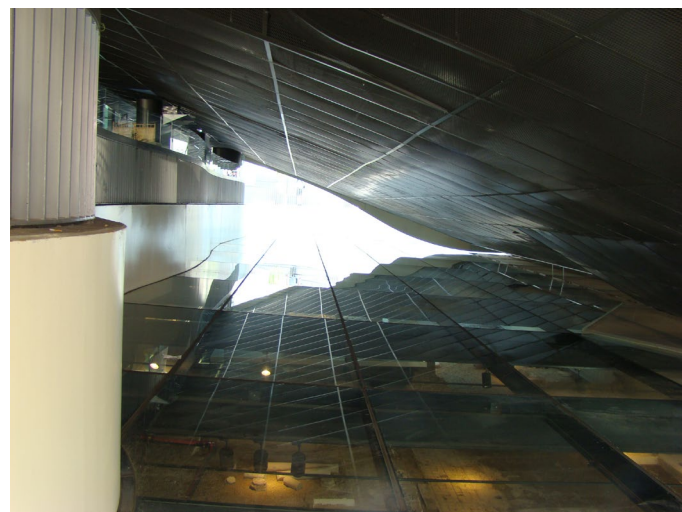

rendelkező lépcsőn is fel lehet jutni. Számuk és nagyságuk feleslegességére az is bizonyíték, hogy a három közül egy állandó jelleggel le van zárva.

Ezekon a funkcionális, kapcsolati problémákon kívül a térszobor formavilága is olykor-olykor zavaróan esetenül köszön vissza egy-egy kisebb részletmegoldásban. Ilyen például a Parasolt körülvevő téri elemek szegélykialakítása, vagy a beton tartószerkezet földdel való csatlakozása. Ugyancsak bizonytalan módon, piaci standok alaprajzi lekerekítésénél is megjelenik ez az íves világ. Az eredeti szerkezeti kialakítás – fém tartószerkezet, fém perforált lemez borítás – emiatt és a klimatikus viszonyok miatt nem valósulhatott meg, mely így a Parasol elnehezedéséhez, a légies felhők helyett földbe ragadt gombák képét sugallja. Sajnos a faanyag illata, színe nem érzékelhető, mivel a sevillai hőmérsékletek miatt speciális poliuretán festék bevonattal látták el, és így természetellenes, sárga színű lett.

Bosszantó az építmény körül, az utcaszinten található tér rendezésének a hiánya, lépcsők alatti holt terek illetve a korlátok, gépészeti elemek illetve más, kisebb részletek átgondolatlansága. Ezek a – nem koncepcionális – kisebb hibák jórészt az építész és a spanyol kivitelező cég az építés közben megromlott viszonyának tudhatóak be.

Véleményem szerint a Metropol Parasol egy olyan komplex lény, mely intenzív vizuális hatása miatt csupán idővel fedi fel különböző rétegeit, értékeit és ezzel együtt a fentebb említett hibáit. Folyamatos vívódást, kétséget ébreszt az emberben a vonzó, mozgásra készletű, eltalált forma és a sok tervezési hiányosság között feszülő ellentét. Ugyanakkor telepítése, elrendezése, formaisága nem öncélú, hanem a környezetében

megtalálható kapcsolatokat feltáró és a funkcionális igényekre érzékenyen reagáló szerkezeti forma.

A gomba jelenség

Sevillában eltévedni könnyű, mivel a tájékozódást nem sok minden könnyíti meg: nincsenek egyenes utcák, nincsenek kirívó építészeti helyzetek, épületek. A Jürgen Mayer által tervezett ikon egy tájékozódási, referencia, találkozási pontot ad a városnak, ezzel mintegy újraélesztve a környéket. Ikonikussága miatt az eddig csak a katedrális környékére koncentráltó turistaforgalmat kiterjesztette az egész városra. Ha valaki turistaként érkezik a városba, biztos, hogy szerepel az épület a „10 dolog, amit mindenképpen látni kell” listán. De nem csak a külföldieket szolgálja az építmény, hanem a piac működésével a helyi lakosok is ugyanúgy használják mindennapjaikban. Különbözik más jelkép szerű épületektől, mint például az Eiffel-toronytól vagy a bilbaói Guggenheim-múzeumtól. Nem áll magába zártan, hanem nyitott, intenzív kapcsolatban van a környezettel – tereket teremt alatta, mellette, fölötte – és bár első ránézésre nem szembetűnően, de valójában alkalmazkodik a beépítési adottságokhoz. Nem magasodik ki hierarchikus épületeként a városból, bár a teret uralja, de nem akar versenyezni a várossal, vagy a katedrális tornyával. Ámulatba ejtő hatása miatt, akár nevezhetjük a modern kor katedrálisának is. Számunkra megdöbbentő az a bátorság, ahogy „beletenyere” a finom középkori városszövetbe, de a spanyoloknál ez nem szokatlan, aminek talán a teljes – rombolások nélküli – kontinuitás lehet az oka. Sevilla szerkezetéből adódóan pedig ez a drámai beavatkozás csak a tér közvetlen közelében észlelhető.

Kép forrása:
Metropol Parasol: Redevelopment of „Plaza de la Encarnación” in Seville

Zárszó

Egy padon ülök. Térben és időben már távol Sevillától. A gombáktól... Meglepő, de a kép egyre jobban fakul, az érzések tompulnak. Az akkori láz, indulat csupán a múlté. Nem hagy oly mély nyomokat az emberben, mint például Mies van der Rohe brno-i villája, ahol a nappaliba érkezés élménye minden részletével együtt még két év után is élénken bennem él. A Parasol emléke nem ilyen erős, mert bár erős formai megjelenése mellett funkcionális válaszokat is ad (piac, tér, múzeum, kilátó), ugyanakkor elmarad a térképzés és a részletek finom kidolgozása. Hiányossága miatt kelt ambivalens érzéseket az elejétől fogva. Ezzel együtt bátorsága, áramvonalassága rabul ejtő, mely a sevillai homogén látképben frissítő, serkentő hatású, amiért hálás lehet az ember.

Források:

Nyomtatott:

- Andre Santer, Andres Lepik: J. MAYER H. Metropol Parasol, 2011
- Jan-Peter Koppitz: Metropol Parasol-engineering exploration – in: Detail Engineering 2: Building design at Arup, 2012. december
- Metropol Parasol: Redevelopment of „Plaza de la Encarnación” in Seville – in: Project booklet, 2006. április 23.
- Enrique de Haro Ruiz és társai: Plaza de la Encarnación Exposición – in: COAS (Colegio Oficial de Arquitectos de Sevilla), 2003
- Antonio Barrionuevo, Francisco Torres: En torno a la casa – in: 2C Construcción de la ciudad, 1978

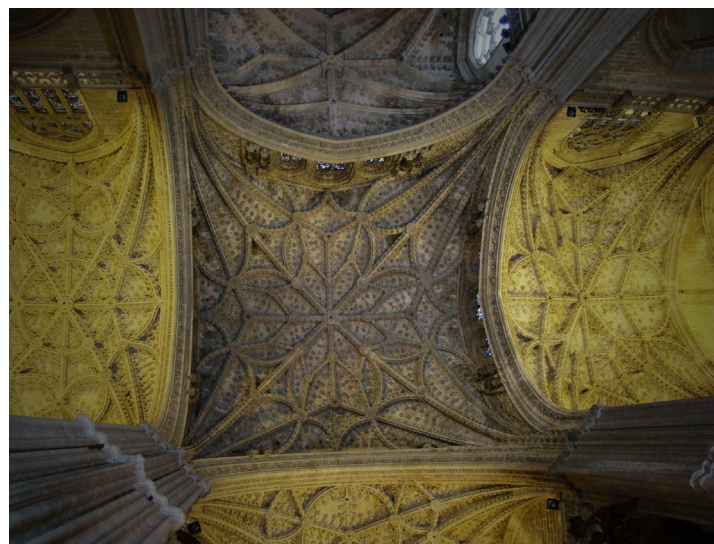
Internet:

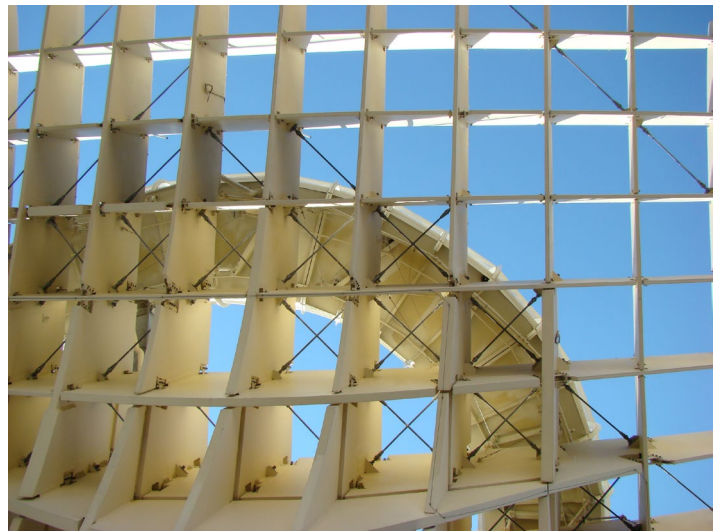
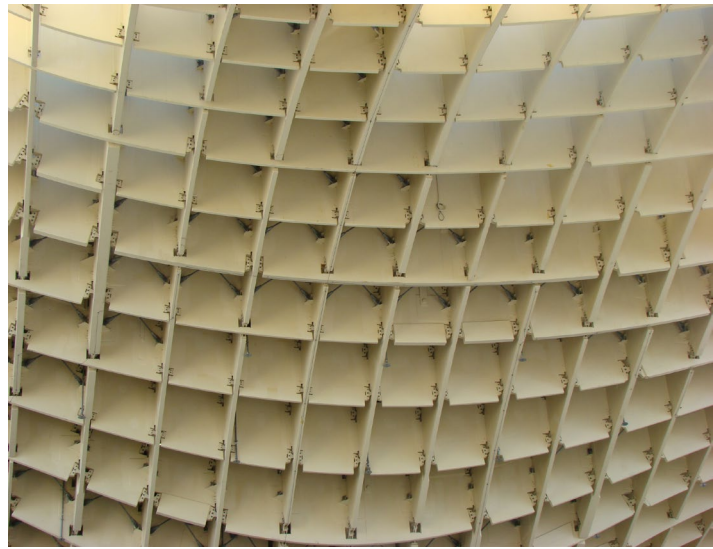
- Marcia Argyriades: The World’s Largest Wooden Structure – in: Yatzer.com, 2011. április 28.
<http://www.yatzer.com/Metropol-Parasol-The-World-s-Largest-Wooden-Structure-J-MAYER-H-Architects>
- El proyecto Metropol Parasol gana el concurso de ideas para la plaza de la Encarnación – in: ABC de Sevilla, 2004. június 12.
http://www.abcdesevilla.es/hemeroteca/historico-12-06-2004/sevilla/Home/el-proyecto-metropol-parasol-gana-el-concurso-de-ideas-para-la-plaza-de-la-encarnacion_9622001873892.html
- Rowan Moore: Metropol Parasol, Seville by Jürgen Mayer review – in: The guardian, 2011. március 21.
<http://www.theguardian.com/artanddesign/2011/mar/27/metropol-parasol-seville-mayer-review>
- Martin Søberg: Metropol Parasol – in: arcspace.com, 2013. augusztus 12.
<http://www.arspace.com/features/j-mayer-h-architects/metropol-parasol/>
- A.S. Ameneiro: Sacyr alquila los mejores espacios de Metropol Parasol en el primer año – in: Diario de Sevilla, 2012 május 7.
<http://www.diariodesevilla.es/article/afondosevilla/901882/fondo/metropol/parasol.html>
- Bácsalmásy Zoltán : Gigantikus napernyő: Metropol Parasol, Sevilla – in: Építészfórum, 2011. július 13.
<http://epiteszforum.hu/gigantikus-napernyo-metropol-parasol-sevilla>
- Arup : The Metropol Parasol, Seville (helyiekkel interjú) – in: Youtube, 2012. január 25.
http://www.youtube.com/watch?v=NXIZG_8m1_s (videó)

A forrással nem jelölt fényképeket a szerző készítette.

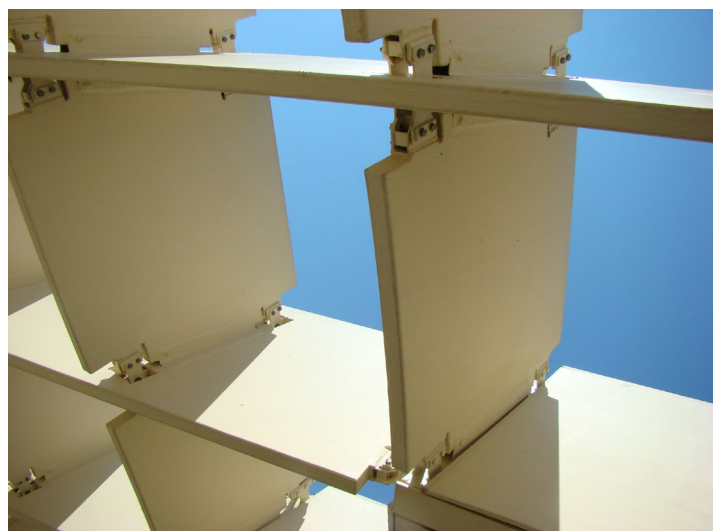

Az építészeti mű formája

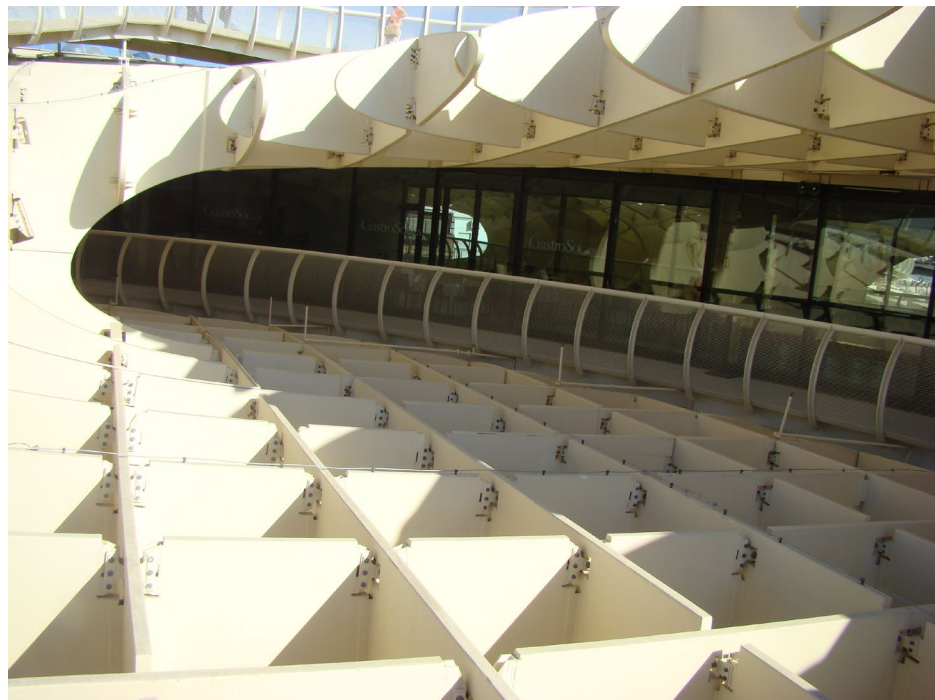
Az épület szerkezeti kialakítása

Megemelt tér és a piac képei

Főként a látogatók által használt épületrészek

Problémás részletek

